

5) Republiken Finland og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. september 2018 — Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-430/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — bekæmpelse af nuklear spredning — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — sektorspecifikke foranstaltninger — restriktioner på overførsler af pengemidler, der involverer iranske finansieringsinstitutter — skærpelse af restriktioner — omtvistet ordning, som følger af bestemmelserne i afgørelse 2012/635/FUSP og forordning (EU) nr. 1263/2012 — gennemførelse af den fælles omfattende handlingsplan vedrørende det iranske atomspørgsmål — ophævelse af alle Den Europæiske Unions atomrelaterede restriktive foranstaltninger — ophævelse af den omtvistede ordning under sagen for Den Europæiske Unions Ret — betydning for søgsmålsinteressen for Retten — manglende fortsat søgsmålsinteresse)

(2018/C 399/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bank Mellat (ved QC M. Brindle og T. Otty, barristers MacLeod og R. Blakeley, solicitors S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian og P. Reddy)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og I. Rodios, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved D. Gauci, J. Norris-Usher og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brandon, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Gray)

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Rets dom af 2. juni 2016, Bank Mellat mod Rådet (T-160/13, EU:T:2016:331), ophæves.

2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sag T-160/13 anlagt af Bank Mellat med påstand om annullation af artikel 1, nr. 15), i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21. december 2012 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran eller om annullation af nævnte bestemmelse, for så vidt som den ikke fastsætter en undtagelse, der finder anvendelse i Bank Mellats tilfælde, og om, at Den Europæiske Unions Ret fastslår, at artikel 1, nr. 6), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran ikke finder anvendelse på Bank Mellat.

3) Bank Mellat og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger både i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. september 2018 — Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Freistaat Bayern

(Sag C-488/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — ordmærket NEUSCHWANSTEIN — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — geografisk oprindelsesbetegnelse — fornødent særpræg — artikel 52, stk. 1, litra b) — ond tro)

(2018/C 399/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV (Veitsbronn, Tyskland) (ved Rechtsanwalt B. Bittner)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis, A. Schifko og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. september 2018 — Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-527/16) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EU) nr. 987/2009 — artikel 5 og artikel 19, stk. 2 — arbejdstagere udsendt til en anden medlemsstat end den, hvor arbejdsgiveren normalt udøver sin virksomhed — oprindelsesmedlemsstatens udstedelse af A1-attester, efter at værtsmedlemsstaten har fastslået, at arbejdstagerne er omfattet af dens sociale sikringsordning — Den Administrative Kommissions udtalelse — uretmæssig udstedelse af A1-attester — konstatering — disse attesters bindende karakter og tilbagevirkende kraft — forordning (EF) nr. 883/2004 — lovgivning, der finder anvendelse — artikel 12, stk. 1 — begrebet person, der »udsendes for at afløse en anden person«)

(2018/C 399/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof